

TISZZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 4 frt. Negyed évre . . . 1 fr.
Fél évre . . . 2 frt. Egyes szám ára 8 kr.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Hirdetéseket úgy a kiadóhivatal, mint a »Reiter«
ügynökség Budapesten jutányosan vesz fel.

A kiadásért felelős a szerkesztő:

HEGYI ANTAL.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Templomtér 91. szám, hová a lap szellemi
részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizeté-
sek, hirdetmények intézendők.

50 éves jubileum.

Közügyek helyett ma egy ritka családi ünneppel kell foglalkoznunk, mely családi ünnepe első sorban a város szerte jól ismert Sohlya családnak, a mennyiben annak feje, Sohlya Antal, a csongrádi öreg kántor ma ünnepli nyilvános pályájának, közszolgálatának 50-ik évfordulóját. Másodsorban pedig családi ünnepe városunknak, a mennyiben ünnepelt kántorunk ebből a nyilvános pályából és közszolgálatból 33 évet városunk érdekeiben töltött el.

Ötven év nagy idő, életkornak is számot tesz. Ha pedig valaki, mintegy kiemelkedve a mindennapi élet köréből, nyilvános pályán, közszolgálatokban tölti el, hát legalább is megérdemli, hogy az a közönség, melynek hasznára volt fordítva eme Isten kegyelméből nyert szép idő, ne maradjon érzéketlen az ünnepelt iránt.

Ha vissza gondol az ünnepelt férfit azon ötven év előtti boldog pillanatra, amikor mint 18 éves, serdülő ifju először lépett az Ur csarnokaiba, hogy a hangszerek királynéján, az orgonán, mint kán-

tor udvaroljon a Magasságbelinek és énekével emelje a nép áhitatát: egy egész világot lát maga előtt az örökkévalóságba eltűnni. Bucsuztató énekeivel egy egész várost kísért a temető árnyas hantjai alá, hogy helyébe új nemzedéket lásson oldala mellett fölnevekedni.

Az egykori ifjunak mély barázdákat szántottak az idők gondjai jóságos arczára, hajszálai megfehéredtek, a munkában elhomályosult szemek fényét, hogy a szolgálatot meg ne tagadhassák, üveggel kell pótolni. Gyermekes és unokák serdültek fel atyai szárnyai alatt, hanem a hü élettárs megelőzte őt a sírban.

És ezek tudatában azt a szívet, melyet sokszor csapkodtak és megostromoltak a szenvedések hullámai, ma fájdalommal vegyes öröm hatja át, midőn oda lép a megújított orgonájához, melynek bánatos hangjaiban talán sokszor sirta el a maga igaz fájdalmát, hogy mint ötven éves szolgálója az egyháznak és hazának, a vett jökért hála fejében, mint galambósz Simeon, elzengezze fölséges Tedeumát.

Ötven előtt talán bátortalanul, a jövő reményein kétkedve, lépett

az orgonához, mert akkor még egy végtelen ismeretlenség borult pályájára. Ma gyermekei és unokái örömtől kigyult arczokkal kísérik őt hü társához és életének fentartó eszközhöz, az orgonához, hogy a jól megfutott pályához adatott malasztért köszönetet mondjon Istennek.

Pályatársait innen is, onnan is kidőlni látta oldala mellől, míg ő ötven évi, nyilvános pályá után is ifju erőben és jó egészségben még mindig viseli szolgálata terheit. Pedig elmondhatjuk, hogy ünnepünk hőse nem csupán hivatalának élt, mint éneklész, hanem a hol a város java és a nép érdeke kívánja, maig is tevékeny részt vesz a közügyek intézésében.

Azért tisztelői diszes koszorujában mi is szívből gratulálunk ötven éves jubileumához és vele együtt, kérjük a Mindenhatót, hogy áldásainak teljét áraszsa ki reá és abban az erőben és egészségben, melylyel mai fényes és emlékezetes ünnepét szenteli, családjá és tisztelői örömére még sokáig tartsa meg!

Ne is zavarja meg e nap tiszta örömet és boldogságát semmi dissonáns hang! Sőt ha van valami, a mi árnyékképen szívünket kelle-

T Á R C Z A.

Mikor a gazdasszony beteg.

(Egy segéd-kántor-tanító naplójából.)

(Vége.)

Az ijedségből kissé magunkhoz térve, én először is azt indítványoztam, hogy mielőtt valamit kezdenénk, vizsgáljuk meg a beteget, s a nyavalya gyors avagy hosszabb lefolyásától tegyük függővé elhatározásunkat.

Beléptünk tehát a beteg szobájába. Irgalmatlan nyögések, jajgatások és fogak vaczogása között adta elő Sári néni, hogy a hideg leli, s ő ma föl nem kelhet, ha lábánál fogva huzogatjuk is; orvost pedig ne hívassunk, mert ő seprű nyéllel kergeti ki.

Egyben nekünk is tudunkra adá, hogy a mai napon ne igen alkalmatlanokjunk neki, mert ő retenelesen goromba, mikor a hideg leli.

— Állásunkhoz mért egy-pár vigasztaló szót mondottunk neki a bajokban való megnyugvásról, béketűréről, meg a szenvedésekből származó lelki haszonról, s ő egy

kissé meg is nyugodott, csak hogy mi mielőbb távozzunk tőle. Mi pedig a végtelen reménytelenségtől lesújtva távoztunk szobájából.

Ismét előtérbe lépett a kérdés: no most mit csináljunk? Én előhuzakodtam főnökömmel, hogy gyerek koromban elsajátítottam egyes ételek megkészítésének módját; nevezetesen tudok főzni krumplit hajában, rántottát, de csak keményen, piritósszalonnával, meg aztán a főtt kukoriczát is el tudom készíteni mákkal és mézzel. Ő meg komolyan bizonyított, hogy a katonaságnál megtanult marhahuslevest főzni, meg aztán paradicsom mártást is tud csinálni.

— Hisz akkor se baj, olyan lakomát csapunk — mondok — hogy még az ujjainkat is megszopogatjuk utána.

Rögtön hozatunk marhahúst, a harangozót meg — az esperes úr engedelméből — berendeltük mákot törni. Aztán elkezdünk főzni. Biz egy kicsit furcsán ment, de azért fölt szépen minden. Én 11 órakor elmentem a földesúr fiainak tudományokat traktálni, de mielőtt el mentem volna, nem birtam

megállni, hogy ne figyelmeztessenem főnökömet miszerint a paradicsom mártást föl ne ereszse vízzel (megjegyzendő, hogy itt fertelmesen keserű-sós víz van) hanem cukrot annál többet tegyen bele. És ez nagy hiba volt tőlem, s ebből nagy szerencsétlenség kerekedett; mert a nyakas úr megnehezelt a jóakaratu figyelmeztetésért s azért is tett bele vizet, cukrot meg nem. (Ki nem állhatta az édességet) mikor haza jövök 12 órakor, szépen megterítünk, kitálalunk mindent; rájön a sor a mártásra, hát — Uram bocsá! . . . tátva marad a szájam, a mint az első darab mártott kenyéret beleszem.

— Tyhü! a rézmadzagját ennek a mártásnak, mit tett bele a kántor úr? szólék neki vörösödve Ő is megkostolja s elfintorítja az orrát: Biz egy kicsit sós.

Retenetes az, amit ez a tapasztalatlan ember csinált. Fölresztette a mártást ezzel a keserű-sós vízzel s hozzá még jól megsózta. Hát aztán ne legyen keserű egy segéd kántor élete! Még a marhahusomat sem ehettem meg a kegyetlen mártástól s kénytelen voltam meglegedni a mákos kukoriczával. Ő meg csak mondogatta: katoná

Negyedik évfolyam.

metlenül érinti nyomjuk el lelkünkben; mert az érdemek jutalmának végtére sem e siralomvölgy a hazája, hol az élet egyenlőtlenségei és az emberek eselszövényei minduntalan megzavarják keblünk harmoniáját; hanem a főnvalókra kell gondolnunk, hol kincseinket az írás szerint a rozsdá és a moly meg nem emészti, a tolvajok pedig ki nem assák és el nem lopják

Végtére is lelkiismeretünk megnyugtató öntudata pályánk végén a legszebb jutalom. Csak az maradandó, mit ez ir lelkünkbe, a többi pedig bölcs Salamon szerint hiúságok hiúsága.

Ez a tiszta öntudat, mit a becsülettel betöltött pálya ir a lélekbe, legyen tehát ünnepeltünknek is a mai napon diaskoronája, hogy a belőle fakadó öröm és meglepedés majdan ha nemes lelkéről lehull a mi porlandó folytatását nyerje a menyekben.

Sohlya Antal életrajza.

Sohlya Antal születet 1821-ben július 20-án Kis-Kun-Majsán. Atyja Antal juhtenyésztéssel foglalkozott. Szülői különös gondot fordítottak arra, hogy Antal fiok szorgalmasan látogassa az iskolát. Sajnos, hogy szegény sorsuk nem engedte meg a felsőbb iskolában való tanítást; mert ilyen lakóhelyükön nem létezett. Azonban magán úton két gimnáziumi osztályt tanult s vasszorgalmával később pótolta ki hiányos előképzettségét.

Az akkori szokás szerint beállt szülőföldén kántor gyakornoknak. A gyakornokoskodás után Szeged, Hódmező-Vásárhely, Makó és Szegvárott segédeskedett. 1842. évben tanképesítő vizsgát tett Békés Csabán a kerületi igazgatóság előtt, mely a tanító képző-intézetet helyettesítette.

Ugyanazon évben választatott Békés város leányiskolájához tanítónak.

1843-ban július 30-án, mint azt Zay János későbbi nagyváradi kanonok által kiadott bizonyítván tanúsítja — Sarkad, Bihar megye községe választotta meg kántortanítónak; hol két évig működött. — Majd 1845-ik

dolog, katona dolog, s nyeldeste keservesen a sós mártást.

Ebéd után bementünk megint Sári nénihez s főnököm elkeseredve figyelmeztette, hogy ha sokáig fog tartani a hideglelés, jelentse ki őszintén, az esetben megkérjük az esperes urat, hogy egy pár hétig ott kosztolhassunk, mert úgy sincs az embernek egyebe mint a mit megeszik és megiszik.

— De ő azt már nem engedheti, hogy mi az esperes úrhoz járjunk enni — s rögtön elmult a baja.

Én pedig a lefolyt incidensből megtanultam azt, hogy még a legpompásabb befőtnek is lehet keserű utóíze.

D.

Humor.

Büntetlen előéletű?

Azt kérdezte a bíró egy boldogtalan vőtől, ki az anyósával pereskedett, hogy büntetlen előéletű-e. — De hogy is vagyok büntetlen, — felelte a szerencsétlen, — meg vagyok én büntetve és verve úgy, mint akit akasztani visznek, mióta ez az anyósom.

évben megüresedvén a nagyváradi-velencei kántortanítóság a bizalom Sohlyát emelte ezen állásra. Ugyancsak ez évben vette nőül Vargyasi Dániel Anna kézimunka tanítónőt, kivel 43 évig élt boldog családi életet. Házaságukból származott gyermekeik: Gyula csongrádi főjegyző, Ilona, Farkas Béla elemi és polgári isk. igazgató neje és Jolán férjezett Hornyik Károlyné.

A szabadságharcz dicső napjait Nagy-Váradon élte át. Mint nemzetőr részt vett a szerbek és oroszok elleni mozgalomban. — Itt mutatta ki emberbaráti szeretetének azon nemes oldalát, mely a jellem legtökéletesebb nyilvánulása; és ezen nemes tettéért némelek félreértették. Az eset a következő: Róth és Filippovich táborából elfogott tisztek mintegy 40 szekéren Szegedről Szatmár felé voltak szállítandók, útközben azonban a horvátok vérengzésén felbőszült nemzetörség ezen fegyvertelen foglyokat fel akarta könczolni, mire a nemzetőrök közül már akkor jól ismert Sohlya Antal lépett fel, mint védő angyal s meg menté a szegény foglyok életét. Mi okmánnal van igazolva.

1850-ben a nagyváradi jogakadémiában a birodalmi alkotmány és bíraskodásról szóló előadásokat hallgatta, miről bizonyítványt is nyert. 1855-ben ugyancsak Nagy-Váradon felállítatott a kir. kath. tanítóképző intézet, melynek tanárul választatott meg. Őt év múlva a nagyobb jövedelmű Csongrádi kántortanítóságra pályázott és ezen állást 40 pályázó közül ő nyerte el. Szóta úgy a város, mint a megyében „Sohlya bácsi“ nagy népszerűségnek örvend s mondhatni azóta folyton megyei és városi képviselő. Ifjabb korában ritka kiküldetés volt az, a melynek ő tagja nem lett volna. A közoktatási törvény megalkotása előtt a tanügyi bizottságnak, azóta pedig alig pár évi megszakítással az iskolaszéknek, nemcsak tagja, de főgondnoka is; és hogy a tanügyet mennyire szívén viseli mutatja az, hogy mindenkor nagy szorgalommal látogatta az iskolákat. A tanítóképezdének a míg ezen intézet Csongrádon volt, mindvégig igazgató tanácsosa és e tanács jegyzője volt.

1872-ben ő indítványozta a polgári iskola felállítását, egybekapcsolva a latinnyelv tanításával.

Tíz éven keresztül volt, a rettentő árvizek ellen, a város éjszakai része vízvédelmének főfelügyelője. Hogy mily veszélyes volt ezen pont, mutatja az, hogy most ezen részt az állam kőfállal védelmezi. 1882-ben pedig az árvíz vészbizottság elnökévé választatott. A reá bízott feladatnak mindenkor a legpontosabban felelt meg s ember feletti erővel szerencsésen küzdött a hullámok ellen.

Népszerűségéről tanuskodik azon temérdek tiszteletbeli hivatal, a melyet viselt. Szél Farkas, most kuriai bíró, Sohlya Antal különféle tiszteletbeli hivatala után járó czimeit egy ízben egy fővárosi lapban közölte, melynek száma 53-mat tett ki. Még jelenleg is hajlott kora daczára számtalan bizalmi állásra választatott meg, u. m. Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának tagja, ugyan-e bizottság állandó választmányának tagja, tiszteletbeli városi tanácsnok, iskolaszéki főgondnok, a „48-as Népkör“ elnöke, a „Polgárikör“, a „Csongrád és vidéki takarékpénztár“ és a „Keresztény gözmalom“ választmányának tagja, a „Csongrád városi takarékpénztár“ felügyelő bizottságának tagja, a közbirtokossági bizottság tagja. stb. stb.

Hogy a nemzetgazdaszat és miveltségnek is pártfogója, mutatja, midőn a „Csongrádvárosi takarékpénztár“ két kör és a „Csongrádi kaszinó“ alapításában részt vett, ez utóbbi megteremtői közül egyedül ő él még.

De Sohlya Antalnak nemcsak a már említett téren vannak érdemei, hanem mint író is ismert jó nevet szerzett magának. Irodalmi munkálkodását a „Munkások újság“ában kezdte meg. Ezen kívül a következő lapoknak volt rendes munkatársa: Idők tanuja, Vezér, Baloldal, Kath.-néplap, Vasárnapi Újság, Tanügyi Lapok, Egyetértés, Magyar Újság, Független Polgár, Nagyváradi, Bihar, Szegedi Híradó, Zenészet Lapok, Munkások-újsága, Magyar Állam,

Jóbarát, Népnevelők Kalauza, Nemzeti Újság, Magyarország, továbbá a Csongrád és Pestmegye összes lapjaiba írogatott, lapunknak egy rövid ideig szerkesztője is volt.

Nagyobb dolgozatai közül említendő az 1860-ban megjelent e című munkája „Miképen kell a népiskolában az éneket tanítani hangjegyekkel.“ Ennek helyessége általánosan elismertetett.

1862-ben jelent meg a „Tanítóképző intézetek állapota“ című pályamunkája a Népnevelők Kalauzában, ezért jutalmul egy remek ezüst serleget kapott.

1859-ben Egesszer Mátyás és Garay Alajos közreműködésével írta, illetve szerkesztette a maga nemében most is páratlan „Temetési gyászenek tára“ című könyvet, mely az e nemű dolgozatok uttörője.

1870-ben, 1818-ban először kiadott „Utmutató Kántorkönyvet“ kibővítette és hangjegyezve átdolgozta, mely a magyar kántornak alig nélkülözhetlen eszköze.

Még ez időszert is. hajlott kora daczára egy „Angyali Hangzatok“ című ének és imakönyvet állított össze, mely 50 éves jubileumának emlékére jelenik meg.

De nemcsak a már említett téren működött csupán jó eredménynyal, hanem jól kezelt gyümölcsöse és mint a szőlőszete is elárulja, hogy a fanemesítésnek és az újabb időben oly fontosá vált szőlőtermesztésnek is alapos mestere. Leginkább a mult évben bizonyította be az által, hogy míg mások a czélszerűtlen kezelés miatt ugyan olyan területü szőlőről legelőbbnyire 4—5 hektoliter bort nyertek, addig ő 35 hektoliter. Ez időszert ugyan már sokan követték rendszerét e téren is.

Ami politikai meggyőződését illeti, tiszta függetlenségi 48-as. A csongrádi 48-as párt is az ő közreműködésével keletkezett, melynek hosszú időközön keresztül elnöke és vezére volt. A legutóbbi képviselő választásnál, tekintettel arra, miszerint pártja nem mérkőzhetett volna össze ellenfeleivel a nélkül, hogy vereséget ne szenvedjen, pártjával egyetemben elveinek föntartása mellett a nemzeti párthoz csatlakozott és ennek, jelöltjét segítette a diadalra.

Most pedig midőn Sohlya bátyánk, mint önálló kántortanító 50 éves jubileumát ünnepli, kívánjuk, hogy a magyarok Istene éltesse még hosszú időközön keresztül, hogy azon népre, melynek boldogítása vala életének feladata, ezután is, miut eddig jótékonyan hasson működése és a szentegyházban pedig nagyon, nagyon sokáig dicsérje énekével Teremtőjét, a ki oly bőszesen megáldotta, hazafias lélekkel, és vasszorgalommal.

Aldunai levél.

Orsova, 1893. júl. 26.

Tisztelt Szerkesztőség!

A csongrádi ember ritkán szokott otthonából kimozdulni; mert szereti azt a földet, melyhez Isten a sorsát kötötte. Aztán meg laposabb is a bugyellárisa, hogy sem megengedhesse magának azt a lukszust, hogy ismereteinek bővítése végett nagyobb utat tehessen; mert biz az utazás, hol minden lépést meg kell fizetni, sokba kerül.

A véletlen engem most mégis ide vetett az aldunára, kedves hazánk azon részére, melyet bizony a csongrádi ember nem igen ismer és így azt hiszem, hogy nem veszi tőlem rosz néven a tisztelt szerkesztőség, ha erről a vidékről egyet-mást elmondok.

Azt mondhatjuk, hogy minden köve magyar vérről van megszeuntelve ennek az áldott, festői szépségű vidéknek. Azért érdeklis is a magyar embert ez a táj, melyen őseink annyit küzdöttek és vértettek a török elleni nehéz harcokban.

Zimonytól kezdve, hová vasárnap dél után érkezünk meg a mi „Mária-Anna“ hajónkkal, egész Orsováig minden várron egy-egy magyar történelmi emlék, melyhez nagy őseink egy-egy kimagasló emléke fűződik.

Zimony, a Száva és a Duna összefolyásánál az a hely, hol Hunyadi János a híres nándorfehérvári diadal után nagy lelkét teremtőjének visszaadta. Megtekintettük azokat a romokat, melyek a hajdani Hunyadi vár maradványai a város fölött emelkedő magaslaton. Zimony különben ma igénytelen horvát városka, tizenöt ezer nagy részt szerb, horvát és német lakossággal, magyar lehet közte mintegy ezerkétszáz; de magyar szót a vasuti és gőzhajózási állomások kivételével egy általán nem hallani. Sőt még a boltok czégtáblái is nagy része czirillbetűs, szerb föliratokat viselnek.

Nagy kár ezért a szép fekvésű városért, hogy nem Magyarországhoz tartozik; mert kereskedelem tekintetében helyzeténél fogva második Fiuméje lehetne az országnak. A horvátoknak azonban nem áll érdekében fejleszteni a magyar érdekeket s így a város jóformán csak úgy áll, a mint az Isten megteremtette.

Vele szemben Belgrád, a szerbek fővárosa, emelkedik negyed órányi távolságra Zimonytól. Híres vára, melyet Hunyadi János annyi hősiséggel védett meg a töröktől, felső és alsó részből áll, a hegytetőn és a Duna partján, de ma részben omladékokban hever, részben pedig fegyházul szolgál a szerbrabok számára. Csunya, piszkos fészek, melyet alig érdemes megtekinteni.

Ellenben annál fényesebb és megkapóbb a hármaskupolájú királyi palota, melyet készséggel nyitottak ki előttünk, s minden tulzást nélkülöző, fölséges fejedelmi pompával van berendezve. Nem tévedek, ha azt ma Belgrád gyöngyének nevezem, mert a nélkül, meg a fényes püspöki templom nélkül Belgrádot megtekinteni alig volna érdemes. Legalább Szeged sokkal imponálóbb és fejedelmibb benyomást tesz az utazóra Belgrádnál.

A palotában a fejedelem eleven komor nyikja bevezetett bennünket ama nevezetes szobákba is, melyekben a legutóbbi államcsiny alkalmával a két régenst és hét minisztert szoba fogságba helyezte és megmagyarázta, hogy egy ágy és fatelek voltak ott részükre bekészítve s arra a kérdésünkre, hogy a fogság éjjelén lefeküdtek-e a miniszterek és régensek? hamiskásan jegyezte meg, hogy bizony nem volt kedvük lefeküdni.

Lelkünkre kötötték Zimonyban, hogy ha már Belgrádba megyünk, Topcsidert okvetlenül megtekintsük. A fejedelem mulató kertje ez, egy órányira Belgrádtól, mely azonban számos vendéglőivel a közönség előtt is nyitva áll.

Nagyra is vannak vele a belgrádiak, mert mind azt kérdezte tőlünk, elmennek-e a Topcsiderbe? meg voltak-e a Topcsiderben? Mi ellenben úgy találtuk, hogy Topcsider ugyan nagyon szép lehet a belgrádiaknak: hanem nekünk bizony cseppet sem imponál; mert az a budapesti Margitsziget-hez, vagy városligethez képest semmi.

Azt azonban rövid ottlétünk alatt is tapasztaltuk, hogy ámbár a szerb a magyar nélkül nem élhet, hála fejében mégis kész volna egy kanál vízben megfojtani. Azért Belgrádban még a kik tudnak sem beszélnek magyarul. A min egyébként már csak azért sem csodálkozunk, mert az osztrák-magyar konszultus palotáján is csak kétfejű sas és német szerb fölirat dísztelenkedik, a magyar czimernek és föliratnak pedig nyoma sincs, jóllehet 33 százalék arányában a konzul ur költségeit Magyarország fizeti.

Tegnap aztán odább is állottunk Bel-

grádból, hogy Orsovánál megtekintsük a dunaszabályzás munkálatait, melyek két részben folynak, Orsován felül Grébennél és Orsován alul a vaskapnál. Ezek azonban oly szép és érdekes dolgok, hogy ha nem veszi rossz néven a tisztelt szerkesztőség külön levélben fogok róluk megemlékezni. Most pedig zárom soraimat, mert ma még Herkules fürdőbe fogunk kirándulni, holnap reggel pedig tovább folytatjuk utunkat Bukarestbe.

Ujdonságok.

— **Lapunk felelős szerkesztője** f. hó 17-én körutra indult. Lapunk zártakor vett értesülésünk szerint, felelős szerkesztőnk e hét folyamán körutjából haza fog érkezni.

— **Tűz** Vész harang kongása riasztotta fel városunk lakosságát, f. hó 28-án éjjel fél 12 órakor. László Kókai János temető soron levő háza állott lángokban. A szélcsendben a tűz tovább nem terjedt, s így csupán a kigyult épület fedélzete égett porrá.

— **Felhívás.** A tanyák és szőlők között kóborló vándorcigányokat, tekintve a gyakori lopásokat, felhívjuk gazda-közönségünket, hogy saját érdekükben a helybeli csendőr laktanyán feljelenteni el ne mulasszák.

— **Az alakulóban levő önkényes tűzoltó egyesület,** ma délután 3 órakor a község háza tanács termében ülést tart.

— **Életmentő imádság.** Felber István böldi rév bérlő Erzsike leánya a múlt héten fürdés kedvéért lement a révhez. Fürdés után, mivel már este volt, be ment a révházba lefeküdni. A házban kivüle senki sem volt, legalább ő úgy hitte, mivel a révészek a tulsó parton foglalatostkodtak. Levetközött az ágyba lépett és imádkozni kezdett, a mikor az átellenes ágy felől szuszogás féle neszt hallott. A bátor leány nem vesztette el lélek jelenlétét, hanem gyorsan odahagyta az ágyat, egyszerűben az ajtónál termett és kitért az ajtó felé. A bevilágító hold fényénél azonnal észrevette azt a két villogó szemet az ágy alatt, a mely vele farkasszemet néz. Mindez azonban nem soká tartott, mert a két villogó szem tulajdonosa jónak látta fölhasználni az alkalmat és mielőtt a révészek átjönnének, ellilanni a nyitott ajtón át az éjszakába. Ha Erzsikének azonban nem lenne szokása a lefekvés előtti imádkozás, ki tudja, hogy ennek a dolognak mi lett volna a vége.

— **Eljegyzés.** Juhász Mihály vonat vezető a múlt hét folyamán jegyezte el Bogyó János kir. bir. végrehajtó, nevelt leányát, Mariskát.

— **A hölgykoszoru** által f. hó 23-án a népkertben rendezett táncmulatság a permetező eső miatt nem sikerült úgy, mint azt várni lehetett. — Hölgyeink azonban az esős idő dacára is beigazolták, hogy a táncvígalmak rendezésére nem kizárólag a férfiak hivatottak. — Később azonban eloszlottak a felhők s a jelenvoltak zavartalanul mulattak egész reggelig, a mikor aztán a kedélyes társaság emelkedett hangulattal távozott; kiki magával vive egy örömteljesen átélt éj emlékét. A négyeseket 4) pár táncolta. Ott voltak asszonyok: Blázsik Farkasné, Blázsik Istvánné, Bartók Jánosné, Borda Mihályné, Farkas Balászné, Greskovits Pálné, Nemezc Józsefné (Bajáról), László Sándorné, Oláh Gergelyné, Patyi Lajosné, Simon Lászlóné. Tóth Istvánné, Tureci N. né. Vincze Sándorné. **L e a n y o k:** Borda Mariska, Csernus Erzsike, Forgó Luczika, Forgó Viktorka,

Greskovits Mariska, Kovács Francziska, Lakatos Emmike, Paroczai Francziska, Patyi Erzsike, Turi Juliska.

— **Lopás.** Bodor György szőlőskertjéből f. hó 22-én virradóra egy 27 tagból álló cigány-karaván nagy meennyiségű gyümölcsöt lopott el. Gyovai Mária szőlőszomszéd azonban észrevette a garázda cigányok munkálkodását, s eziránt sietett feljelentést tenni a helybeli csendőrségnél. A rögtön kivonuló csendőség, még az ellenszegülésre is rá vetemedett cigányok közül 6 férfi tagot minden összeütöközél nélkül elfogott, s a helybeli kir. járásbírósnak átszolgáltattott. A többi pedig illetőségi helyére, Sárbogárdra tolonczolta.

— **Bálak.** A következő báli meghívókat vettük: „**M e g h í v ó.** A „Csongrádi ált. ipar testület“ és az iparosifjuság 1893. évi augusztus hó 14-én Csongrádon, a népkerti színparkban, a helybeli I-ső zenekar közreműködése mellett zártkörű bucsu-bálat rendeznek, melyre t. urat és b. családját tisztelettel meghívja a rendező-bizottság: Szóke Ferencz és Bloch Adolf elnök. Kádár György és Heintzl Antal pénztárnok. Fekete Benjámín és Zzembery István ellenőr. Boda Márton és ifj. Szilber János jegyző. Berniczky Illés, Bertus Bálint, Csanádi Gyula, Erlich Mór, Fehér János, Gyánti József, Galambos Ferencz, Horváth Mihály, Iván József, Krigler Lajos, Kallai András, Kacziba István, Kacsinta Antal, Mihálovits Rókus, Mészáros István, Nagy József, Pablucz József, Pintér Imre, Sipos János, Szlávik Farkas. **Jegyek:** Bagossy Gábor, Bagossy József, Bloch Adolf és Csanádi Gyula uraknál, előre váltva 70 kr., este a pénztárnál 80 kr. Felülfizetéseket köszönettel fogad és hirlapilag nyugtáz a rendezőség. Kezdeté esti 8 órakor. A kik netalán tévedésből meghívókat nem vették, de arra különben igényt tarthatnak, ez iránt a rendezőség tagjaihoz fordulni sziveskedjenek.“ — „**M e g h í v ó.** A „Csongrádi ács és kőműves-segédék szak-egylete“ az ifjusági dal-egylettel alapítóikéi javára 1893. évi augusztus hó 15-én, azaz Nagy-Boldogasszony napján, a „Fiume“ szálloda udvarhelyiségében a félegyházi I-ső zenekar közreműködése mellett zártkörű bucsu-bálat rendeznek, melyre t. urat és becses családját tisztelettel meghívja a közös bál-bizottság. Belépő jegy előre váltva 60 kr., este a pénztárnál 70 kr. Kezdeté esti fél 8 órakor. **Jegyek** előre válthatók: Bagossy József, Bagossy Gábor és Ugrai Albert urak üzleteiben. Felülfizetéseket köszönettel fogad és nyugtáz a rendezőség. Kedvezőtlen idő esetén a táncvígalmom a nagyteremben fog megtartatni. Kéretnek a hölgyek minél egyszerűbb öltözetben megjelenni.“

— **A ki nem vet és mégis arat.** Forgó Antal szőlőföldjéről f. hó 26-án éjnek idején Erki Szabó István és Erki Szabó János egy kocsii rakomány (30 csomó) zabot elvittek. A csász azonban a tilosbau járókat észrevette s megfigyelte, hogy hova szállítják az eltolvajlott zabot; azután pedig az esetről értesítette a helybeli csendőrséget. A csendőr őrsparancsnok azonnal kiküldött két csendőrt, kik a feltalált zabot lefoglalták. E közben Balog János azon panaszaát adta elő, hogy földjéről 22-én éjjel 18 csomó búzát ismeretlen tettesek elloptak. E jelentés folytán a csendőség Erkinél tovább folytatta a kutatást ami nem is maradt eredmény nélkül, amenyiben csakhamar feltalálták a keresett 18 csomó búzát is. A tettesek tagadták, hogy az ott talált buza a Balog búzája lenne, később azonban látva, hogy a több oldalról érkezett bizonyítékokkal szemben tagadni hasztalan, id. Erki Szabó László vállalta magára a 18 csomó buza elidegenítését. A lopott gabna nemek azelőljárásnak adattak át megőrzés végett.

— **Nyilvános számadás.** A „Csongrádi hölgykoszoru“ által e hó 23-án, a városi népkertben rendezett jótékony célú táncvígalmom nyilvános zárszámadása. **Bevétel:** Belépti díjakból befolyt 57 frt, felülfizetésekből 18 frt 80 kr. **Összesen:** 75 frt 80 kr. **Kiadás:** Meghívókért 8 frt, táncsteremért 15 frt, zenéért 30 frt, szolgálta 6 frt

szalagért és zöldág 2 frt, világítás és sodronyok 7 frt 50 kr., Bélyeg és tisztogatás 2 frt 30 kr., összesen: 70 frt 80 kr. Maradt tehát tiszta jövedelem 5 frt, mely összeg a szolgabírói hivatalhoz befizettetett. Felülfizettek a következők: Mellis Soma ur 1 frt 30 krt. Horváth Lajos ur 1 frt. Bartók Erzs, Bodi Erzs, Csernus Etel, Márkus Etel, Nagy Amália, Oláh Annusa, Patyi Marisa, Tóth Teréz és Vincze Hermina kisasszonyok 1—1 frt. Greskovits Pálné asszonyság 60 kr. Kovács Lajos, Plavits Sándor és Goda István urak 50—50 krt. Éder János, dr. Dékány Béla, Holczer Adolf, Bagi Zsigmond, Glück S (Budapest), Felber Mátyás, Czibulka Béla és Fekete Pál urak 30—30 krt. Cserna Györgyné önágy-sága 30 krt. Oláh Gergelyné asszonyság 30 krt. Farkas Balázné asszonyság 20 krt. László János, Borbás Mihály, Franck Lajos, Novák Lajos. ifj. Szilber János, Timon Zoltán, Réti Ernő, Csernus Sándor, Bloch Adolf, Kalmár László és Márkus János urak 20—20 krt, voltak szivesek felülfizetni. Fogadják a nemes szívű adakozók ez uton a rendezőség hála köszönését.

„A közszellem ébredése” című s hazánk egyházpoltika mozgalmát írásban és képen ismertető nagyszabású mű a közeli napokban fog megjelenni. A mű országos, vagyis kettős érdekű, mert a mellett, hogy az letüközi az egész nemzet egyházpoltikai mozgalmát, részletezi is azt, tehát külön-külön tárgyal minden megyét. A mű közelebbről érdekel bennünket is, mert az megyénk több kitünőségének arcképét és szereplését fogja bemutatni. A tartalom gazdagságára pedig csak azon körülményt hozzuk fel, hogy a könyvhez Beksis Gusztáv, Magyarország első publicistája irt előszót. A mű, mely közel 400 arcképet tartalmaz és rendkívüli dísz kiállításban jelenik meg, ára 1 frt 50 kr., mely összeg szerző, Keleti Ö. Lajos hirta piró címére (Budapest, Erzsébet-körút 18) küldendő.

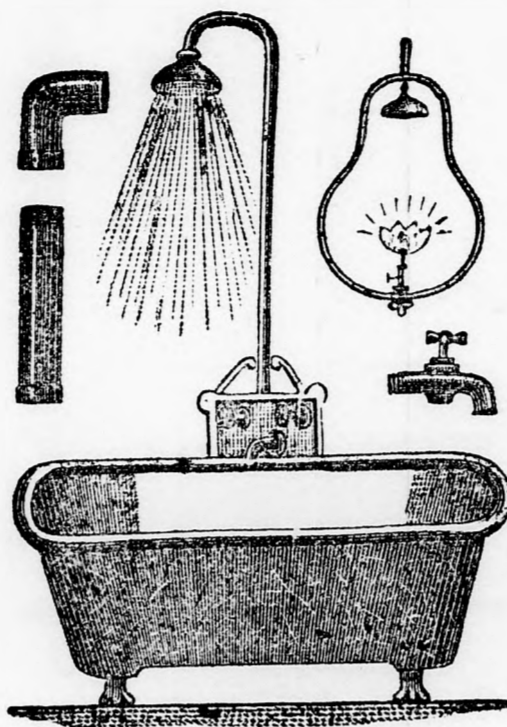
KNUTH KÁROLY

műszaki irodája és gyára.

Budapest, VII ker. Szövetség-utca 13 sz.

Elvállal és be rendez:

Légszesz és vízvezetékeket.
Szivattyúkat minden célra, visszallító kasokat.
Szivattyú telepeket járgány, légszesz-gőz-és vízmotor hajtással.
Városok, gyárak, kastélyok, lakóházak stb. vízzel való ellátását.
Minden rendű központi fűtéseket, állami nyilvános és magán épületek részére.

Szellőztetések.
Gőz, köd és zuhany fürdőket.
Szárítokat, bármily célra.
Legjobb rendszerű closeteket.
Vas és kőagyag cső csatornázásokat.
Gőzfürdő és gőz mosókonyhakat.
Szűrő és fertőtlenítőket.
Természetes légszesztelepeket.
Köszén és olaj gázgyárakat.

KŐAGYAG CSÖVEK NAGY VÁLASZTÉKBAN RAKTÁRON.

Berendezett telepekről a legjobb elismerések.

Költségvetéseket készséggel készít.

7-13

Földhitelintézeti képviselőség!

KÉSZPÉNZ-JELZÁLOG-KÖLCSÖNÖK.

Földbirtokra, házak és építés alatt levő házakra. Magánosoknak, községeknek vagy testületeknek.

!! Az ország bármely megyéjében !!

A kölcsönök 200 frttól a legmagasabb összegig 10, 15, 18, 23, 25, 30, 32, 38, 40 és 50 évi amortizációra, valamint 5, 10, 15, 20 és 30 évi koronkénti törlesztésre.

4 és 4¹/₂% kamat-, ¹/₂—1 és 1¹/₂% tőketörlesztéssel kaphatók.

A törlesztésre felveendő kölcsönök második helyre is kaphatók.

A nyerendő kölcsönök nem záloglevelekben, hanem készpénzben adatk és a félnek jogában áll nyert kölcsönét a meghatározott időn belül is tetszése szerint akár részletekben, akár pedig egyszerre kifizetni.

A kölcsönöknél nem a kataszteri tiszta jövedelem, hanem a tényleges érték mérvadó és a megállapított értéknek legalább is fele részébe kölcsön gyanánt engedélyeztetik.

A jelzalogul szolgáló ingatlanokat terhelő tartozások a kölcsön nyújtó intézet által konvertáltatnak, (kifizettetnek), mely összeg után bekebelezési illeték újból nem fizetendő.

Azon felek, kik tőlünk kölcsönt kapnak, adóleengedményben részesülnek.

A fél évi törlesztések posta befizetési lapokon történnek, miáltal felek a posta költségeket is megtakarítják. —

A benyújtandó kérelmek legkésőbb két hét alatt nyernek elintéztést, míg sürgős esetekben a megfelelő kölcsön-összeg pár nap alatt lesz folyósítva és posta útján a félnek közvetlenül beküldve.

Bővebb felvilágosítás nyerhető:

Földhitelintézeti képviselőség: Szeged Szalai J. József urnál.

Írásbeli megkeresésekre azonnali kimerítő válasz díjmentesen adatik.

Ügynökök előnyös feltételek mellett alkalmaztatnak.

Földhitelintézeti képviselőség!